

Nr 46*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse till riksdagen med redogörelse för Nordiska rådets trettonde session.*

Genom en den 9 april 1965 dagtecknad skrivelse, nr 67, har Kungl. Maj:t under åberopande av ett skrivelsen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementets ärenden för samma dag lämnat riksdagen redogörelse för Nordiska rådets trettonde session i Reykjavik den 13—18 februari 1965.

Skrivelsen har, såvitt den gäller punkterna D 7 och E 2 av de under avdelning II behandlade sakerna, hänvisats till bankoutskottet.

Under punkten D 7 redovisas rådets behandling utav ett av herr Kellgren jämte en dansk medlem väckt medlemsförslag, i vilket hemställts, att rådet måtte besluta uppdraga åt Nordiska rådets presidium att förbereda en ordning, enligt vilken rätt till fria resor i de nordiska länderna för rådets medlemmar och suppleanter infördes. Efter hänvändelse från trafikutskottet, åt vilket överlämnats att förbereda saken, hade rådets presidium uttalat, att man borde undersöka, om inte den tänkta ordningen kunde utvidgas till att omfatta samtliga medlemmar av de nordiska ländernas folkrepresentationer och avse i första hand fria resor på järnväg. Trafikutskottet uttalade, att det enligt dess mening var önskvärt, att rådsmedlemmarna i större utsträckning än hittills varit fallet fick möjlighet till föredrags- och studieresor i grannländerna. Med hänsyn till att en dylik fri reserätt emellertid kunde väntas komma att utnyttjas endast i relativt ringa grad, ansåg utskottet inte motiverat, att medlemmar av de nordiska parlamenten utrustades med frikort till järnvägarna även i grannländerna. Utskottet ansåg det rimligare, att nuvarande ekonomiska hinder för parlamentariskernas resor i grannländerna undanröjdes genom att i varje land särskilda medel avsattes för ändamålet. Det framhölls, att en dylik ordning redan övervägdes i några länder. Utskottet föreslog därför, att rådet ej skulle företaga sig något i anledning av medlemsförslaget. Detta blev också rådets beslut.

Under punkten E 2 redogöres för rådets behandling av frågorna om ett nordiskt investeringsinstitut och om en investeringsfond för Nordkalotten.

I den förstnämnda frågan antog rådet på förslag av ekonomiska utskottet enhälligt en rekommendation (nr 27) av följande lydelse:

Nordiska rådet rekommenderar regeringarna att undersöka, huruvida och i vilka former de nordiska länderna såsom ett led i en utvidgning av det ekonomiska samarbetet i Norden kan stödja varandra vid upplåning på den internationella kapitalmarknaden med speciellt sikte på att öka kapitaltillförseln till de kapitalsvagare länderna.

Representanter för regeringarna har enats om att Finland skall vara ko-ordinerande land för detta spörsmål.

I anslutning till antagandet av rekommendationen nr 27 beslöt rådet att betrakta rekommendationen nr 9/1964, rörande en utredning av behovet och förutsättningarna för upprättande av en nordisk investeringsbank eller ett finansieringsinstitut, såsom för dess del slutbehandlad.

Om inrättande av en investeringsfond för Nordkalotten hade ett medlemsförslag väckts av bl. a. herr Sundin. Ekonomiska utskottet, som ansåg att samnordiska projekt inom Nordkalotten bäst kunde realiseras genom samarbete mellan lokalmyndigheterna i Norge och Sverige samt centralmyndigheterna i Finland, fann en rekommendation obehövlig och föreslog, att rådet inte skulle företaga sig något i anledning av medlemsförslaget. Rådet beslöt i enlighet med ekonomiska utskottets förslag.

Utskottet har tagit del av ytterligare material rörande de till utskottet hänvisade punkterna i redogörelsen.

Beträffande frågan om fria resor i de nordiska grannländerna för Nordiska rådets medlemmar och suppleanter — eller för samtliga riksdagsledamöter — vill utskottet erinra om att riksdagen tidigare i år på utskottets hemställan (utl. nr 14) beslutat bemyndiga talmanskonferensen att under budgetåret 1965/66 intill ett belopp av 50 000 kronor försöksvis bevilja bidrag till riksdagsledamöters utlandsresor. Sådana bidrag kan givetvis utgå bl. a. för resor i de nordiska grannländerna. Genom detta riksdagens beslut kan medel sägas i viss utsträckning stå till buds för det ändamål som avses i det under punkten D 7 redovisade förslaget.

Vad gäller den under punkten E 2 behandlade rekommendationen nr 27 om en undersökning rörande de nordiska ländernas möjligheter att stödja varandra vid upplåning på den internationella kapitalmarknaden förutsätter utskottet, att resultaten av regeringarnas åtgärder i anledning av rekommendationen kommer att redovisas vid en senare session inom Nordiska rådet och därefter bringas till riksdagens kännedom.

I övrigt föranleder vad som anförts i de delar av redogörelsen som hänvisats till bankoutskottet icke något uttalande från utskottets sida.

Aberopande vad här anförts hemställer utskottet,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 67, såvitt nu är i fråga, måtte giva Kungl. Maj:t till känna vad utskottet ovan anfört.

Stockholm den 21 maj 1965

På bankoutskottets vägnar:

C. G. REGNÉLL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Stähle, Gustaf Henry Hansson, Åke Larsson, Palm, Nils Theodor Larsson, Lundin, Per Jacobsson* och Lundberg;

från andra kammaren: herr Regnéll, fru Renström-Ingenäs, herrar Berglund, Franzén i Motala, Larsson i Umeå, Fridolfsson i Rödeby, Börjesson i Falköping och Gustavsson i Ängelholm.

* Ej närvarande vid justeringen.